ወደ ዕብራውያን የተጻፈ መልእክት

ልጁ ከመላእክት በላይ ነው

1 እግዚአብሔር ከጥንት ጀምሮ በተለያየ
ጊዜና በልዩ ልዩ መንገድ በነቢያት
በኩል ለአባቶቻችን ተናግሮ፣ 2በዚህ መጨ
ረሻ ዘመን ግን ሁሉን ወራሽ ባደረገ
ውና ዓለማትን በፈጠረበት በልጁ ለእኛ
ተናገረን። 3እርሱ የእግዚአብሔር ክብር ነ
ጸብራቅና የባሕርዩ ትክክለኛ ምሳሌ
ሆኖ፣ በኀ ያል ቃሉ ሁሉን ደግፎ ይዞአል፤
የኀጢአት መንጻት ካስገኘ በኋላ በሰ
ማያት በግርማው ቀኝ ተቀመጠ። 4ስለዚ
ህ የወረሰው ስም ከመላእክት ስም
እንደሚበልጥ ሁሉ፣ እርሱም ከመላእክት
እጅግ የላቀ ሆኖአል።

5እግዚአብሔር፣
"አንተ ልጄ ነህ፤
እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ፤"[ሀ]

ወይስ ደግሞ፦
"እኔ አባት እሆነዋለሁ፤
እርሱም ልጅ ይሆነኛል" ያለው ከመ
ላእክት ከቶ ለማን ነው?
6ደግሞም እግዚአብሔር በኵሩን ወደ ዓለም
ሲያስገባ፣
"የእግዚአብሔር መላእክት ሁሉ[ለ] ይስገዱለት"
ይላል።

7ስለ መላእክትም ሲናገር፣
"መላእክቱን ነፋሳት፣
አገልጋዮቹንም የእሳት ነበልባል ያደርጋል"
ይላል።

8ስለ ልጁ ግን እንዲህ ይላል፤
"አምላክ ሆይ፤ ዙፋንህ ከዘላለም እስከ
ዘላለም ጸንቶ ይኖራል፤
ጽድቅም የመንግሥትህ በትር ይሆናል፤
9ጽድቅን ወደድህ፤ ዐመፃን ጠላህ፤
ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክህ ከባልንጀ
ሮችህ በላይ አስቀመጠህ፣
የደስታንም ዘይት ቀባህ

10ደግሞም እንዲህ ይላል፤ "ጌታ ሆይ፤ አንተ
በመጀመሪያ የምድርን መሠረት አኖርህ፤
ሰማያትም የእጆችህ ሥራ ናቸው።
11እነርሱ ይጠፋሉ፤ አንተ ግን ጸንተህ
ትኖራለህ፤
ሁሉም እንደ ልብስ ያረጃሉ፤
12እንደ መጐናጸፊያ ትጠቀልላቸዋለህ፤
እንደ ልብስም ይለወጣሉ።
አንተ ግን ያው አንተ ነህ፤
ዘመንህም ፍጻሜ የለውም።"

1፥1 ዘኍ12፥6፡8፤ ሉቃ1፥70፤ዮሐ9፥29፤ ሐሥ2፥30፤ዕብ2፥2፡3፤4፥8፤12፥25
1፥2 ቀሐ5፤ ዘዳ4፥30፤ መዝ2፥8፤ማቴ3፥17፤ 11፥27፤ 28፥18፤ ዮሐ1፥3፤ ዕብ3፥6፡5፥8፤7፥28፤ 9፥26፤11፥3፤1ጴጥ1፥20
1፥3 ማር16፥19፤ ዮሐ1፥14፤14፥9፤ ቈላ1፥17፤ቲቶ2፥14፤ዕብ7፥27፤9፥11-14
1፥4 ኤፌ1፥21፤ ፊል2፥9፡10፤ዕብ8፥6
1፥5 2ሳሙ7፥14፤ መዝ2፥7፤ማቴ3፥17
1፥6 ዘዳ32፥43፤ መዝ97፥7፤ዮሐ3፥16፤ ቈላ1፥18፤ዕብ10፥5
1፥7 መዝ104፥4
1፥8 ሉቃ1፥35
1፥9 ኢሳ61፥1፡3፤ መዝ45፥6፡7፤ፊል2፥9
1፥10 መዝ8፥6፤ ዘካ12፥1
1፥11 ኢሳ34፥4፤ 51፥6፤ዕብ12፥27
1፥12 መዝ102፥25-27፤ ዕብ13፥8
1፥13 ቀሐ3፤ኢሳ10፥24፤ መዝ110፥1፤ ማቴ22፥44፤ ማር16፥19፤ዕብ10፥13
1፥14 ዳን7፥10፤ መዝ91፥11፤103፥20፤ ማቴ25፥34፤ ማር10፥17፤ ሐሥ20፥32 ሮሜ11፥14፤ ዕብ2፥3፤5፥9፤9፥28
2፥1 ሮሜ11፥22
2፥2 ዘዳ33፥2፤ ሐሥ7፥53፤ገላ3፥19፤ ዕብ1፥1
2፥3 ሉቃ1፥2፤ ዕብ1፥2፤10፥29
2፥4 ማር16፥20፤ ዮሐ4፥48፤1ቆሮ12፥4፤ ኤፌ1፥5
2፥6 ኢዮ7፥17፤ መዝ144፥3፤ዕብ4፥4
2፥8 መዝ8፥4-6፤ ማቴ22፥44
2፥9 ቀሐ7፤ሐሥ3፥13፤ 2ቆሮ5፥15፤ፊል2፥7-9
2፥10 ሉቃ24፥26፤ ሮሜ11፥16፤ዕብ5፥8፡9፤7፥28

13እግዚአብሔር፣
"ጠላቶችህን የእግርህ መርገጫ እስከ
ማደርግልህ ድረስ፣
በቀኜ ተቀመጥ" ያለው ከመላእክት ከቶ ለማን
ነው?
14መላእክት ሁሉ መዳንን የሚወርሱትን
ለማገልገል የሚላኩ አገልጋይ መናፍስት
አይደሉምን?

ትኵረት የሚያስፈልጋቸው ነገሮች

2 ስለዚህ ከሰማነው ነገር ስተን እንዳ
ንወድቅ፣ ለሰማነው ነገር አብልጠን
ልንጠነቀቅ ይገባናል። 2ምክንያቱም በመላ
እክት በኩል የተነገረው ቃል ጽኑ ከሆነና
ማንኛውም መተላለፍና አለመታዘዝ ተገ
ቢውን ቅጣት ከተቀበለ፣ 3እኛስ እንዲህ ያለ
ውን ታላቅ ድነት ቸል ብንል እንዴት ልና
መልጥ እንችላለን? ይህ ድነት በመጀመሪያ
በጌታ ተነገረ፤ ከእርሱ የሰሙትም ለእኛ አረ
ጋገጡልን። 4እግዚአብሔርም በምልክት፣ በድን
ቅና በልዩ ልዩ ታምራት እንዲሁም እንደ
ፈቃዱ በታደሉት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ
ዎች ስለዚሁ ነገር መስክሮአል።

ኢየሱስ ወንድሞቹን መሰለ

5ይህን የምንናገርለትን መጪውን ዓለም
ለመላእክት አላስገዛም፤ 6ነገር ግን አንዱ
በሌላ ስፍራ እንዲህ ብሎ መስክሮአል፤
"ታስታውሰው ዘንድ ሰው ምንድን ነው?
ታስብለትስ ዘንድ የሰው ልጅ ምንድን
ነው"

7ከመላእክት ጥቂት[ሐ] አሳነስኸው፤
የክብርና የምስጋና ዘውድ ጫንህለት፤
8ሁሉንም ከእግሮቹ በታች አስገዛህለት።
እግዚአብሔር ሁሉን ከበታቹ ሲያስገዛለት፣
ያላስገዛለት ምንም ነገር የለም፤ ይሁን
እንጂ በአሁኑ ጊዜ ሁሉም ነገር ተገዝቶ
ለት አናይም። 9ነገር ግን በእግዚአብሔር
ጸጋ ስለ ሰው ሁሉ ሞትን ይቀምስ ዘንድ
ከመ ላእክት ጥቂት እንዲያንስ ተደርጎ
የነበ ረው ኢየሱስ፣ የሞትን መከራ
በመቀበሉ አሁን የክብርና የምስጋና ዘውድ
ተጭኖለት እናየዋለን።
10ሁሉ ነገር ለእርሱና በእርሱ የሚኖር

[ሀ]5 ወይም *እኔ ዛሬ አባት ሆንሁህ*
[ለ]6 የሙት ባሕር ጥቅልሎችንና ሰብዓ ሊቃናትን ይመ
[ሐ]7 ወይም *ለጥቂት ጊዜ*

እግዚአብሔር፣ ብዙ ልጆችን ወደ ክብር ለማ
ምጣት፣ የድነታቸውን መሥራች በመከራ
ፍጹም ሊያደርገው የተገባ ነበር:: 11ሰዎ
ችን የሚቀድሰውና የሚቀደሱት ሰዎች
ከአንድ ቤተ ሰብ ናቸው፤ ስለዚህ ኢየሱስ
ወንድሞች ብሎ ሊጠራቸው ዐያፍርም፤ 12እንዲ
ህም ይላል፤

"ስምህን ለወንድሞቼ እነግራቸዋለሁ፤
በጉባኤም መካከል ምስጋናህን እዘምራ
ለሁ::"

13እንዲሁም፣
"እኔ በእርሱ እታመናለሁ::"
ደግሞም እንዲህ ይላል፤
"እነሆ፤ እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች።"

14ልጆቹ በሥጋና በደም እንደሚካፈሉ
እርሱ ራሱ ደግሞ ያንኑ ተካፈለ፤ ይኸ
ውም በሞት ላይ ኀይል ያለውን ዲያቢሎስን
በሞቱ ኀይል እንዲደመስስ ነው፤ 15እንዲ
ሁም በሕይወት ዘመናቸው ሁሉ በሞት
ፍርሀት ባርነት የታሰሩትን ነጻ እንዲ
ያወጣ ነው:: 16እርሱ የመጣው መላ
እክትን ለመርዳት ሳይሆን፣ የአብርሃምን
ዘር ለመርዳት እንደ ሆነ ግልጽ ነው::
17ስለ ዚህ በሁሉም ነገር ወንድሞቹን
መምሰል ተገባው፤ ይህንም ያደረገው
መሓሪና ታማኝ ሊቀ ካህናት ሆኖ እግዚ
አብሔርን ለማ ገልገልና ለሕዝቡ የኀጢአትን
ስርየት[መ] ለማ ስገኘት ነው:: 18እርሱ ራሱ
በተፈተነ ጊዜ መከራን ስለ ተቀበለ፣
የሚፈተኑትን ሊረዳቸው ይችላልና::

ኢየሱስ ከሙሴ በላይ ነው

3 እንግዲህ የሰማያዊው ጥሪ ተካፋዮች
የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ፤
የእምነታችን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት የሆነ
ውን ኢየሱስን አስቡ:: 2ሙሴ በእግዚአብሔር
ቤት ሁሉ ላይ ታማኝ እንደ ነበር፣ እር
ሱም ለሾመው ታማኝ ነበር። 3ቤትን የሚሠራ
ከቤቱ ይልቅ የሚበልጥ ክብር እንዳለው፣
ኢየሱስም ከሙሴ የሚበልጥ ክብር የተገ
ባው ሆኖ ተገኝቶአል፤ 4እያንዳንዱ ቤት የ
ራሱ ሠሪ አለው፤ ነገር ግን ሁሉን የሠራ
እግዚአብሔር ነው:: 5ሙሴ ወደፊት ስለሚነ
ገረው ነገር እየመሰከረ፣ በእግዚአብሔር
ቤት ሁሉ ላይ እንደ አንድ ታማኝ
አገልጋይ ነበር፤ 6ክርስቶስ ግን በእግዚአብሐ
ር ቤት ላይ እንደ ታማኝ ልጅ ነው::
እኛም የም ንተማመንበትንና
የምንመካበትን ተስፋ አጥብቀን ብንይዝ
ቤቱ ነን::

ስለ አለማመን የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

7ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እንደሚል፣
"ዛሬ ድምፁን ብትሰሙ፣

2፥11 ማቴ28፥10፤ ኤፌ5፥26፤ዕብ13፥12
2፥12 መዝ22፥22፤ 68፥26
2፥13 ኢሳ8፥17፡18፤ ዮሐ10፥29
2፥14 ዘፍ3፥15፤ ዮሐ1፥14፤1ቆሮ15፥50፡ 54-57፤ ኤፌ6፥12፤ 2ጢሞ1፥10፤1ዮሐ3፥8
2፥15 2ጢሞ1፥7
2፥16 ሉቃ3፥8
2፥17 ቍ14፤ ሮሜ3፥25፤ፊል2፥7፤ ዕብ3፥1፤4፥14፡15፤ 5፥1፡2፡5፡10፤7፥26፡ 28፤8፥1፡3፤9፥11
2፥18 ዕብ4፥15
3፥1 ሮሜ 8፥28፤2ቆሮ9፥13፤ 1ጢሞ6፥12፤ ዕብ2፥11፡17፤4፥14፤ 10፥23
3፥2 ቍ5፤ዘኍ12፥7
3፥3 ዘጸ34፥12
3፥4 ዘፍ1፥1
3፥5 ቍ2፤ዘፀ14፥31፤ ዘኍ12፥7
3፥6 ቍ14፤ሮሜ 5፥2፤11፥22፤ 1ቆሮ3፥16፤ 1ጢሞ3፥15፤ ዕብ1፥2፤ 4፥14፤6፥11፡ 8፥19፤7፥19፤11፥1
3፥7 ሐሥ28፥25፤ ዕብ9፥8፤10፥15
3፥8 ቍ15፤ዕብ4፥7
3፥9 ዘኍ14፥33፤ ዘጸ1፥3፤ሐሥ7፥36
3፥11 ዘጸ1፥34፡ 35፤መዝ95፥7-11፤ ዕብ4፥3፡5
3፥12 ማቴ16፥16
3፥13 ኤር17፥9፤ ኤፌ4፥22፤ ዕብ10፥24፡25
3፥14 ቍ6፤ኤፌ3፥12
3፥15 ቍ7፡8፤ መዝ95፥7፡8፤ዕብ4፥7
3፥16 ዘኍ14፥2
3፥17 ዘኍ14፥29፤ መዝ106፥26፤ 1ቆሮ10፥5
3፥18 ዘኍ14፥20-23፤ ዘጸ1፥34፡35፤ዕብ4፥6
3፥19 መዝ78፥22፤ 106፥24፤ ዮሐ3፥36
4፥1 ዕብ12፥15
4፥2 1ተሰ2፥13
4፥3 ዘጸ1፥34፡35፤ መዝ95፥11፤ዕብ3፥11

8በምድረ በዳ በፈተና ቀን፣
በዐመፅ እንዳደረጋችሁት፣
ልባችሁን አታደንድኑ::
9አባቶቻችሁ በዚያ ተፈታተኑኝ፤
መረመሩኝ፤ ያደረግሁትንም ሁሉ ለአርባ
ዓመት አዩ::
10በዚያም ትውልድ ላይ የተቈጣሁት ለዚህ
ነበር፤
እንዲህም አልሁ፤ 'ልባቸው ሁልጊዜ
ይስታል፤
መንገዴንም አላወቁም፤'
11ስለዚህ በቍጣዬ እንዲህ ብዬ ማልሁ፤
"ወደ ዕረፍቴ ከቶ አይገቡም::"

12ወንድሞች ሆይ፤ ከእናንተ ማንም ከሕ
ያው እግዚአብሔር የሚያስኰበልል፣ ኀጢ
አተኛና የማያምን ልብ እንዳይኖረው ተጠ
ንቀቁ:: 13ነገር ግን ከመካከላችሁ ማንም
በኀጢአት ተታሎ ልቡ እንዳይደነድን፣
"ዛሬ" እየተባለ ሳለ በየቀኑ እርስ በርሳ
ችሁ ተጽናኑ:: 14በመጀመሪያ የነበረንን
እም ነት እስከ መጨረሻው አጽንተን
ብንይዝ ከክርስቶስ ጋር ተካፋዮች
እንሆናለን፤ 15ይኸውም፣
"ዛሬ ድምጹን ብትሰሙ፣
በዐመፅ እንዳደረጋችሁት፣
አሁንም ልባችሁን አታደንድኑ" እንደ
ተባለው ነው::
16ሰምተው ያመፁት እነማን ነበሩ?
ሙሴ ከግብፅ መርቶ ያወጣቸው ሁሉ
አይደሉምን? 17አርባ ዓመት የተቈጣውስ
እነማንን ነበር? ኀጢአት ሠርተው ሬሳ
ቸው በምድረ በዳ ወድቆ የቀረውን አይደ
ለምን? 18ያልታዘዙትን[ሠ] ካልሆነ በቀር
ወደ ዕረፍቱ እንዳይገቡ የማለባቸው እነማን
ነበሩ? 19እንግዲህ ሊገቡ ያልቻሉት ካለ
ማመናቸው የተነሣ እንደ ሆነ እንረዳለን::

የሰንበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ

4 እንግዲህ ወደ ዕረፍቱ ለመግባት የተ
ሰጠው ተስፋ አሁንም የተጠበቀ ስለ
ሆነ፣ ከእናንተ ማንም ለዚያ ሳይበቃ
እንዳይቀር እንጠንቀቅ፤ 2ለእነዚያ እንደ
ተሰበከ ለእኛም ደግሞ የምሥራቹ ቃል
ተሰብኮልናልና:: ነገር ግን ሰሚዎቹ ቃሉን
ከእምነት ጋር ስላላዋሐዱት[ረ] አልጠቀማቸ
ውም:: 3እኛ ያመነው ግን ወደዚያ ዕረ
ፍት እንገባለን፤ እግዚአብሔርም፣
"ስለዚህ በቍጣዬ እንዲህ ብዬ ማልሁ፤
'ወደ ዕረፍቴ ከቶ አይገቡም'" ብሎአጠ
ል:: ይሁን እንጂ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ
የእ

[መ]17 ወይም *ቍጣ ለመመለስ*
[ሠ]18 ወይም *ያላመኑትን*
[ረ]2 ወይም *ከታዘዙት ጋር ስላላመኑ*

ርሱ ሥራ ተከናውኖአል፡፡ 4ስለ ሰባተኛውም
ቀን በአንድ ስፍራ፣ “በሰባተኛውም ቀን እግ
ዚአብሔር ከሥራው ሁሉ ዐረፈ” ብሎአልና፡፡
5ቀደም ባለው ክፍል ደግሞ፣

“ወደ ዕረፍቴ ከቶ አይገቡም” ይላል፡፡

6ወደ ዕረፍቱ ገና የሚገቡ አንዳንዶች
አሉ፤ ቀድሞ የምሥራቹ ቃል የተሰበከላ
ቸው ባለመታዘዛቸው ምክንያት ወደ ዕረ
ፍት አልገቡም፡፡ 7ስለዚህ እግዚአብሔር፣
“ዛሬ” ብሎ እንደ ገና አንድን ቀን ወሰነ፤
ይህም ከብዙ ዘመን በኋላ በዳዊት በኩል፣

“ዛሬ ድምፁን ብትሰሙ፣
ልባችሁን አታደንድኑ”

ተብሎ ቀደም ሲል እንደተነገረው ነው፡፡
8ኢያሱ ዕረፍትን ሰጥቶአቸው ቢሆን
ኖሮ፣ ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር ስለ ሌላ
ቀን ባልተናገረ ነበር፡፡ 9ስለዚህ የሰንበት
ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ገና ቀርቶለ
ታል፤ 10ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር ዕረ
ፍት የሚገባ ሁሉ፣ እግዚአብሔር ከሥራው
እንዳረፈ፣ እርሱም ደግሞ ከሥራው ያር
ፋል፡፡ 11እንግዲህ ማንም የእነዚያን አለመ
ታዘዝ ምሳሌ ተከትሎ እንዳይወድቅ
ወደዚያ ዕረፍት ለመግባት እንትጋ፡፡

12የእግዚአብሔር ቃል ሕያውና የሚሠራ
ነውና፤ በሁለት በኩል ስለት ካለው ሰይፍ
ሁሉ ይልቅ ስለታም ነው፤ ነፍስንና መን
ፈስን፣ ጅማትንና ቅልጥምን እስኪለያይ
ድረስ ዘልቆ ይወጋል፤ የልብንም ሐሳብና
ምኞት ይመረምራል፡፡ 13ከእግዚአብሔር ዐይን
የተሰወረ ምንም ፍጥረት የለም፤ ስለ ራሳችን
መልስ መስጠት በሚገባን በእርሱ ፊት ሁሉም
ነገር የተራቈተና የተገለጠ ነው፡፡

ታላቁ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ

14እንግዲህ ወደ ሰማያት ያረገ[ሰ] ታላቅ
ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ
ስላለን፣ እምነታችንን አጥብቀን እንያዝ፡፡
15በድካማችን የማይራራልን ሊቀ ካህናት
የለንምና፤ ነገር ግን እንደ እኛ በማንኛ
ውም ነገር የተፈተነ ሊቀ ካህናት አለን፤
ይሁን እንጂ ምንም ኀጢአት አልሠራ
ም፡፡ 16እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበልና
በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ
እንድናገኝ፣ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት
እንቅረብ፡፡

5 እያንዳንዱ ሊቀ ካህናት ከሰዎች መካ
ከል ይመረጣል፤ የእግዚአብሔርም በሆነው
ነገር ላይ ሰዎችን በመወከል ለኀጢአት
የሚሆነውን መባንና መሥዋዕትን ለማ
ቅረብ ይሾማል፡፡ 2እርሱ ራሱ ድካም
ያለበት በመሆኑ፣ አላዋቂ ለሆኑትና
ለሚባዝኑት ሊራራላቸው ይችላል፡፡ 3ስለ
ራሱ ኀጢአትና ስለ ሌሎች ሰዎች ኀጢ
አት መሥዋ
ዕት ማቅረብ የተገባው በዚሁ ምክንያት
ነው፡፡

4አሮን እንደ ተጠራ በእግዚአብሔር መጠ
ራት አለበት እንጂ፣ ይህን ክብር ለራሱ
የሚወስድ ማንም የለም፡፡ 5እንዲሁም
ክርስቶስ ሊቀ ካህናት የመሆንን ክብር
ለራሱ አልወሰደም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር፣
“አንተ ልጄ ነህ፤
እኔ ዛሬ አባት ሆንሁህ”[ሸ] አለው፡፡

6እንዲሁም በሌላ ስፍራ፣
እንደ መልከ ጼዴቅ ሹመት፣
አንተ ለዘላለም ካህን ነህ” ይላል፡፡

7ኢየሱስ በዚህ ምድር በኖረበት ዘመን
ከሞት ሊያድነው ወደሚችለው ጸሎትንና
ልመናን ከታላቅ ጩኸትና ከእንባ ጋር
አቀረበ፤ ፍጹም ትሑት ሆኖ በመታዘ
ዙም ጸሎቱ ተሰማለት፡፡ 8የእግዚአብሔር
ልጅ ቢሆንም እንኳ፣ ከተቀበለው መከራ
መታዘዝን ተማረ፤ 9በዚህም ፍጹም ሆኖ
ከተገኘ በኋላ፣ እርሱን ለሚታዘዙ ሁሉ
የዘላለም ድነት ምክንያት ሆነላቸው፤ 10እንደ
መልከ ጼዴቅ ሹመትም ሊቀ ካህናት
ተብሎ በእግዚአብሔር ተሾመ፡፡

በእምነት ስላለመጽናት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

11ስለዚህ ጉዳይ የምንናገረው ብዙ
ነገር አለን፤ ነገር ግን ለመማር ዳተኛ ስለ
ሆናችሁ ለማስረዳት አስቸጋሪ ነው፡፡
12በዚህ ጊዜ አስተማሪዎች ልትሆኑ ሲገ
ባችሁ፣ ገና የእግዚአብሔርን ቃል የመጀ
መሪያ ትምህርት የሚያስተምራችሁ ሰው
ያስፈልጋችኋል፤ የሚያስፈልጋችሁም ጠን
ካራ ምግብ ሳይሆን ወተት ነው፡፡ 13ወተት
የሚጋት ሁሉ ሕፃን ስለሆነ፣ ከጽድቅ
ትምህርት ጋር ገና አልተዋወቀም፡፡ 14ጠንካራ
ምግብ ግን መልካሙን ከክፉው ለመለየት
ራሳቸውን ሳስለመዱ፣ ለበሰሉ ሰዎች
ነው፡፡

6 ስለዚህ ስለ ክርስቶስ የተሰጠውን የመ
ጀመሪያ ትምህርት ትተን ወደ ብስለት
እንሂድ፤ ከሞተ ሥራ ንስሓ ስለ መግባ
ትና[ቀ] በእግዚአብሔር ስለ ማመን እንደ
ገና መሠረትን አንጣል፤ 2እንዲሁም ስለ
ጥምቀ ቶች፣ እጆችን ስለ መጫን፣ ስለ
ሙታን ትንሣኤና ስለ ዘላለም ፍርድ
ትምህርት እንደ ገና አንመሥርት፡፡ 3እግዚ
አብሔር ቢፈ ቅድ ይህን እናደርጋለን፡፡

[ሰ]14 ወይም *ወደ ሰማይ የሄደ*
[ሸ]5 ወይም *ወልጄሃለሁ፡፡*
[ቀ]1 ወይም *ከከንቱ ሥርዐት*

4፥4 ዘፍ2፥2፡3፤ ዘፀ20፥11
4፥5 ቍ3፤መዝ95፥11
4፥6 ቍ11፤ዕብ3፥18
4፥7 መዝ95፥7፡8፤ ዕብ3፥7፡8፡15
4፥8 ኢሱ22፥4፤ ዕብ1፥1
4፥10 ቍ4፤ዘሌ23፥3፤ ራእ14፥13
4፥11 ቍ6፤ዕብ3፥18
4፥12 ኢሳ55፥11፤ ኤር23፥29፤ ማር4፥14፤ሉቃ5፥1፤ 11፥28፤ዮሐ10፥35፤ ሐሥ7፥38፤12፥24፤ 1ቆሮ14፥24፡25፤ ኤፌ6፥17፤1ተሰ2፥13፤ 2ጢሞ2፥9፤ 1ጴጥ1፥23፤1ዮሐ2፥14፤ ራእ1፥2፡9፡16
4፥13 መዝ33፥13-15፤ ምሳ5፥21፤ኤር16፥17፤ 23፥24፤ዳን2፥22
4፥14 ማቴ4፥3፤ ዕብ2፥17፤3፥1፤6፥20፤ 8፥1፤9፥24
4፥15 2ቆሮ5፥21፤ ዕብ2፥17፡18
4፥16 ኤፌ3፥12፤ ዕብ7፥19
5፥1 ዕብ2፥17፤7፥27፤ 8፥3፤9፥9
5፥2 ኢሳ29፥24፤ ዕብ2፥18፤4፥15፤7፥28
5፥3 ዘሌ9፥7፤16፥6፤ ዕብ7፥27፤9፥7
5፥4 ዘፀ28፥1፤ ዘኍ14፥40፤18፥7
5፥5 መዝ2፥7፤ ማቴ3፥17፤ዮሐ8፥54፤ ዕብ1፥1፤2፥17
5፥6 ቍ10፤ ዘፍ14፥18፤ መዝ110፥4፤ ዕብ6፥20፤7፥1-22
5፥7 መዝ22፥24፤ ማቴ27፥46፡50፤ ማር14፥36፤ ሉቃ22፥41-44፤ 23፥46
5፥8 ፊል2፥8፤ ዕብ1፥2
5፥9 ዕብ2፥10
5፥10 ቍ5፡6፤ ዕብ2፥17
5፥12 1ቆሮ3፥2፤ ዕብ6፥1፤1ጴጥ2፥2
5፥13 1ቆሮ14፥20
5፥14 ኢሳ7፥15፤ 1ቆሮ2፥6
6፥1 ፊል3፥12-14፤ ዕብ5፥12፤9፥14
6፥2 ዮሐ3፥25፤ ሐሥ2፥24፤6፥6፤ 17፥18፡32
6፥3 ሐሥ18፥21

4አንድ ጊዜ ብርሃን የበራላቸውን፣ ሰማ
ያዊውን ስጦታ የቀመሱትን፣ ከመንፈስ
ቅዱስ ተካፋዮች የሆኑትን፣ 5መልካሙን
የእግዚአብሔር ቃልና የሚመጣውን ዓለም
ኀይል የቀመሱትን፣ 6በኋላ ግን የካዱትን
እንደ ገና ወደ ንስሓ መመለስ አይቻልም፤
ምክንያቱም እነርሱ ለገዛ ጥፋታቸው የእግዚ
አብሔርን ልጅ እንደገና ይሰቅሉታል፤
ያዋርዱታልም።

7ዘወትር በእርሷ ላይ የሚወርደውን
ዝናብ የምትጠጣና ለሚያርሷትም ፍሬ የም
ትሰጥ መሬት ከእግዚአብሔር በረከትን
ትቀበ ላለች። 8ነገር ግን እሾህና አሜኬላ
የምታ በቅል መሬት ዋጋ ቢስ ትሆናለች፤
መረገ ሚያዋም ተቃርቦአል፤ መጨረሻዋም
በእሳት መቃጠል ነው።

9ወዳጆች ሆይ፤ ምንም እንኳ እንደዚህ
ብንናገርም፣ ከድነታችሁ ጋር የተያያዘ
ታላቅ ነገር እንዳላችሁ እርግጠኞች ነን።
10እግዚአብሔር ዐመፀኛ አይደለም፤ እርሱ ሥ
ራ ችሁን እንዲሁም በፊትም ሆነ አሁን
ቅዱ ሳንን በመርዳት ስለ ስሙ
ያሳያችሁትን ፍቅር አይረሳም። 11የተሰጠ
ው ተስፋ እስ ኪፈጸም ድረስ
እያንዳንዳችሁ እንዲህ ያለ ውን ትጋት
እስከ መጨረሻ እንድታሳዩ እንመኛለን።
12በእምነትና በትዕግሥት የተስፋውን ቃል
የሚወርሱትን እንድት መስሉ እንጂ ዳተኞች
እንድትሆኑ አንፈል ግም።

የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል እርግጠኛነት

13እግዚአብሔር ለአብርሃም ተስፋ
በሰ
ጠው ጊዜ፣ የሚምልበት ከእርሱ የሚበ
ልጥ ሌላ ባለ መኖሩ፣ በራሱ ማለ፤ 14እን
ዲህም አለ፤ “በእርግጥ እባርክሃለሁ፤ ዘርህ
ንም አበዛዋለሁ።” 15አብርሃምም በትዕግሥት
ከጠበቀ በኋላ የተሰጠውን ተስፋ አገኘ።

16ሰዎች ከእነርሱ በሚበልጥ ይምላሉ፤
መሐላውም የተባለውን ነገር ስለሚያጸና፣
በመካከላቸው የተነሣው ክርክር ሁሉ ይወ
ገዳል። 17እግዚአብሔር የማይለወጥ ዐላማውን
ለተስፋው ቃል ወራሾች ግልጽ ለማድረግ
ስለ ፈለገ፣ በመሐላ አጸናው፤ 18እግዚአብሔር
ከቶ ሊዋሽ አይችልም፤ እርሱ በሁለት በማ
ይለወጡ ነገሮች በፊታችን ያለውን ተስፋ
ለመያዝ ወደ እርሱ ለሸሸን ለእኛ ብርቱ
መጽናናት እንድናገ አድርጎአል። 19እኛም
የነፍስ መልሕቅ የሆነ ጽኑና አስተማማኝ
ተስፋ አለን፤ ይህም ተስፋ ከመጋረጃው
በስተጀርባ ወዳለው ውስጠኛ መቅደስ
ይገባል። 20ይህም ስፍራ ኢየሱስ ስለ እኛ
ቀድሞ የገባበት ነው። እርሱም እንደ
መልከ ጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ሊቀ
ካህናት ሆኖአል።

ካህኑ መልከ ጼዴቅ

7 ይህ መልከ ጼዴቅ የሳሌም ንጉሥና
የልዑል እግዚአብሔር ካህን ነበር፤
እርሱም አብርሃም ነገሥታትን ድል አድርጎ ሲ
መለስ አግኝቶት ባረከው፤ 2አብርሃምም
ከሁሉ ነገር ዓሥራት አውጥቶ ሰጠው።
በመጀ መሪያ ስሙ “የጽድቅ ንጉሥ”
ማለት ነው፤ ኋላም ደግሞ “የሳሌም ንጉሥ”
ማለትም “የሰላ ም ንጉሥ ማለት” ነው። 3አባትና
እናት ወይም የትውልድ ሐረግ የለውም፤
ለዘመኑ መጀ መሪያ፣ ለሕይወቱም
ፍጻሜ የለውም፤ ነገር ግን እንደ እግዚ
አብሔር ልጅ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራ
ል።

4እስቲ እርሱ የቱን ያህል ታላቅ
እንደ ሆነ ዐስቡ፤ ርእሰ አበው የሆነው
አብርሃም እንኳ ካገኘው ምርኮ ዓሥራት
አውጥቶ ሰጠው። 5ክህነት የተሰጣቸው
የሌዊ ልጆች ምንም እንኳ ወንድሞቻቸው
የአብርሃም ዘሮች ቢሆኑም፣ ከሕዝቡ
ማለት ከገዛ ወንድሞቻቸው ዓሥራት እን
ዲቀበሉ ሕጉ ያዛል። 6ይህ ግን ትውልዱ
ከሌዊ ወገን አይደለም፤ ይሁን እንጂ
ከአብርሃም ዓሥራት ተቀበለ፤ የተስፋ ቃል
የተቀበለውም ባረከው። 7ትንሹ በትልቁ
እንደሚባረክ ጥርጥር የለውም። 8በአንድ
በኩል ዓሥራት የሚቀበሉት ሟች ሰዎች
ናቸው፤ በሌላ በኩል ግን ሕያው ሆኖ
እንደሚኖር የተመሰከረለት ይቀበላል።
9እንዲያውም ዓሥራት የሚቀበለው ሌዊ፣
ራሱ በአብርሃም በኩል ዓሥራት ከፍሎአል
ማለት ይቻላል፤ 10ምክንያቱም መልከ ጼዴቅ
አብርሃምን ባገኘው ጊዜ፣ ሌዊ ገና በአ
ባቱ በአብርሃም አብራክ ነበር።

ኢየሱስ እንደ መልከ ጼዴቅ

11ፍጹምነት የተገኘውና ሕጉ ለሕዝቡ
የተሰጠው በሌዊ ክህነት መሠረት ቢሆን
ኖሮ፣ እንደ አሮን ሳይሆን እንደ መልከ
ጼዴቅ ሹመት ያለው ሌላ ካህን መም
ጣቱ ለምን አስፈለገ? 12የክህነት ለውጥ
ካለ ሕጉም ሊለወጥ ግድ ነውና። 13ይህ
ሁሉ የተነገረለት እርሱ ከሌላ ነገድ ነው፤
ከዚያም ነገድ በመሠዊያ ያገለገለ ማንም
የለም። 14ጌታችን ከይሁዳ ነገድ እንደ
መጣ ግልጽ ነውና፤ ሙሴ ስለ ካህናት ሲና
ገር ይህን ነገድ አስመልክቶ የተናገረው ምንም
ነገር የለም። 15እንደ መልከ ጼዴቅ ያለ ሌላ
ካህን ቢነሣ ግን እኛ የተናገርነው ይበልጥ
ግልጽ ይሆናል፤ 16እርሱ ካህን የሆነው በማ
ይጠፋ የሕይወት ኀይል መሠረት እንጂ፣

6፥4 ገላ3፥2፤ኤፌ2፥8፤
ዕብ10፥32
6፥5 መዝ34፥8፤
ዕብ4፥12
6፥6 ማቴ4፥3፤
2ጴጥ2፥21፤1ዮሐ5፥16
6፥8 ዘፍ3፥17፥18፤
ኢሳ5፥6፤27፥4
6፥9 1ቆሮ10፥14
6፥10 ማቴ10፥40፥42፤
1ተሰ1፥3
6፥11 ዕብ3፥6
6፥12 2ተሰ1፥4፤
ዕብ10፥36፤13፥7፤
ያዕ1፥3፤ራእ13፥10፤
14፥12
6፥13 ዘፍ22፥16፤
ሉቃ1፥73
6፥14 ዘፍ22፥17
6፥15 ዘፍ21፥5
6፥16 ዘፀ22፥11
6፥17 ቍ18፤
መዝ110፥4፤
ሮሜ4፥16፤ዕብ11፥9
6፥18 ዘኍ23፥19፤
ቲቶ1፥2፤ዕብ3፥6
6፥19 ዘሌ16፥2፤
ዕብ9፥2፥3፥7
6፥20 ዕብ2፥17፤
4፥14፤5፥6

7፥1 ቍ6፤
ዘፍ14፥18-20፤
መዝ76፥2፤ማር5፥7
7፥3 ቍ6፤ማቴ4፥3
7፥4 ዘፍ14፥20፤
ሐሥ2፥29
7፥5 ዘኍ18፥21፥26
7፥6 ዘፍ14፥19፥20፤
ሮሜ4፥13
7፥8 ዕብ5፥6፤6፥20
7፥11 ቍ17፥8፥19፤
ዕብ5፥6፤8፥7፤10፥1
7፥13 ቍ11፥14
7፥14 ኢሳ11፥1፤
ማቴ1፥3፤2፥6፤
ሉቃ3፥33፤ራእ5፥5

እንደ ትውልዱ የሕግ ሥርዐት አይደለም፤
17እንዲህ ተብሎ ተመስክሮለታል፤
“እንደ መልከ ጼዴቅ ሹመት፣
አንተ ለዘላለም ካህን ነህ።”
18የቀድሞው ትእዛዝ ደካማና የማይጠ
ቅም በመሆኑ ተሽሮአል፤ 19ሕጉ ማንንም
ፍጹም ሊያደርግ ስለማይችል ወደ እግዚ
አብሔር የምንቀርብበት የተሻለ ተስፋ መጥ
ቶአል።
20ይህ ያለ መሐላ አልሆነም፤ ሌሎች
ካህናት የሆኑት ያለ መሐላ ነው፤ 21እርሱ
ግን ካህን የሆነው በመሐላ ነው፤ ምክንያቱም
እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ
ተናግሮለታል፤
“ጌታ ማለ፤
ዐሳቡንም አይለውጥም፤
‘አንተ ለዘላለም ካህን ነህ።’ ”
22ከዚህ መሐላ የተነሣ፣ ኢየሱስ ለተሻለ ኪዳን
ዋስ ሆኖአል።
23በአገልግሎታቸው እንዳይቀጥሉ ሞት
ስለ ከለከላቸው፣ የቀድሞዎቹ ካህናት ቍጥ
ራቸው ብዙ ነበር፤ 24ኢየሱስ ግን
ለዘላለም የሚኖር በመሆኑ፣ ክህነቱ የማ
ይሻር ነው። 25ስለዚህ ስለ እነርሱ እየማ
ለደ ሁልጊዜ በሕይወት ስለሚኖር፣ በእ
ርሱ በኩል ወደ እግዚአብሔር የሚመጡ
ትን ፈጽሞ[በ] ሊያድናቸው ይችላል።
26እንግዲህ ለእኛ የሚያስፈልገን፣ ቅዱስ፣
ነቀፋ የሌለበት፣ ንጹሕ፣ ከኀጢአተኞች የተ
ለየና ከሰማያት በላይ የከበረ እንደዚህ
ያለ ሊቀ ካህናት ነው። 27እርሱም እንደ
ሌሎቹ ሊቃነ ካህናት፣ መጀመሪያ ስለራሱ
ኀጢአት ከዚያም ስለ ሕዝቡ ኀጢአት በየ
ቀኑ መሥዋዕት ማቅረብ አያስፈልገውም፤
ራሱን በሰጠ ጊዜ፣ ስለ ኀጢአታቸው
ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ መሥዋዕት
አቅርቦአልና። 28ሕጉ ደካማ የሆኑትን
ሰዎች ሊቃነ ካህናት አድርጎ ይሾማልና፤
ከሕግ በኋላ የመጣው መሐላ ግን ለዘላ
ለም ፍጹም የሆነውን ልጅ ሾሞአል።

የአዲስ ኪዳን ሊቀ ካህናት

8 እንግዲህ የምንናገረው ዋናው ነገር
ይህ ነው፤ በሰማያት በግርማው ዙፋን
ቀኝ የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት
አለን፤ 2እርሱም በሰው ሳይሆን በጌታ
በተተከለችው፣ እውነተኛ ድንኳን በሆነ
ችው ቤተ መቅደስ አገልጋይ ነው።
3እያንዳንዱ ሊቀ ካህናት የሚሾመው
መባንና መሥዋዕትን ለማቅረብ ነው፤ ስለ
ዚህ ይኸኛውም ሊቀ ካህን የሚያቀር
በው ነገር ያስፈልገዋል። 4እርሱ በምድር
ቢኖር ኖሮ ካህን ባልሆነም ነበር፤ ምክንያቱም
በሕግ በታዘዘው መሠረት መባን የሚያቀ
ርቡ ሰዎች አሉ። 5እነርሱ ያገለገሉት በሰ
ማይ ላለችው መቅደስ ምሳሌና ጥላ በሆነ
ችው ውስጥ ነው፤ ሙሴ ድንኳኒቱን ለመ
ሥራት በተነሣ ጊዜ፣ “በተራራው ላይ
በተገለጠልህ ምሳሌ መሠረት ሁሉን ነገር
እንድታደርግ ተጠንቀቅ” የሚል ትእዛዝ
የተሰጠው በዚህ ምክንያት ነበር። 6ነገር
ግን ኢየሱስ መካከለኛ የሆነበት ኪዳን
ከቀድሞው እንደሚበልጥ ሁሉ፣ የተቀበ
ለውም አገልግሎት ከእነርሱ አገልግሎት
ይበልጣል፤ ይህም የተመሠረተው በተሻለ
የተስፋ ቃል ላይ ነው።
7የመጀመሪያው ኪዳን ምንም ጕድ
ለት ባይገኝበት ኖሮ፣ ለሁለተኛው ስፍራ
ባለተፈለገም ነበር። 8ነገር ግን እግዚአብሔር
በሕዝቡ ላይ ጕድለት በማግኘቱ እንዲህ
ይላቸዋል[+]፤
“ከእስራኤል ቤት ጋር፣
ከይሁዳም ቤት ጋር፣
አዲስ ኪዳን የምገባበት፣
ጊዜ ይመጣል፤
ይላል ጌታ።
9ይህም እነርሱን ከግብፅ ምድር
ለማውጣት እጃቸውን በያዝሁ ጊዜ፣
ከቀድሞ አባቶቻቸው ጋር እንደ ገባሁት
ኪዳን አይደለም፤
ምክንያቱም እነርሱ በኪዳኔ አልጸኑም፤
እኔም ከእነርሱ ዘወር አልሁ፤
ይላል ጌታ።
10ከዚያን ጊዜ በኋላ፣
ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ኪዳን
ይህ ነው፤
ይላል ጌታ፤
ሕጌን በአእምሮአቸው አኖራለሁ፤
በልባቸውም እጽፈዋለሁ።
እኔ አምላካቸው እሆናለሁ፤
እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ።
11ከእንግዲህ ማንም ሰው ጎረቤቱን
ወይም ወንድሙን፣
‘ጌታን ዕወቅ’ ብሎ አያስተምርም፤
ምክንያቱም ከታናሹ ጀምሮ እስከ
ታላቁ ድረስ፣
ሁሉም ያውቁኛል።
12በደላቸውን ይቅር እላለሁ፤ ኀጢአታቸውን
ከእንግዲህ አላስብም፤
13ይህን ኪዳን፣ “አዲስ” በማለቱ የፊ
ተኛውን ኪዳን አሮጌ አድርጎታል፤ ስለ
ዚህ ያረጀ ያፈጀው የሚጠፋበት ጊዜ ተቃር
ቦአል።

[በ]25 ወይም *ለዘላለም*
[+]8 አንዳንድ የጥንት ቅጆች *ጕድለት በማግኘቱ ለሕዝቡ እንዲህ ይላቸዋል*

7፥17 ቍ21፤ መዝ110፥4፤ዕብ5፥6
7፥18 ሮሜ8፥3
7፥19 ቍ11፡25፤ ሮሜ3፥20፤ 7፥7፡8፤ገላ3፥21፤ ዕብ3፥6፤4፥16፤ 9፡9፤10፥1፡ዕብ22፤ ያዕ4፡8
7፥21 ዘኍ23፥19፤ 1ሳሙ15፥29፤ መዝ110፥4፤ ሚል3፥6፤ ሮሜ11፥29፤ዕብ5፥6
7፥22 ሉቃ22፥20
7፥24 ቍ28
7፥25 ቍ19፤ ሮሜ8፥34፤11፥14
7፥26 2ቆሮ5፥21፤ ዕብ2፥17፤4፥14
7፥27 ሮሜ6፥10፤ ኤፌ5፥2፤ዕብ5፥1፡ 3፤9፥12፡14፡ 26፡28፤10፥10፤ 1ጴጥ3፥18
7፥28 ዕብ1፥2፤ 2፥10፤5፥2
8፥1 ማር16፥19፤ ዕብ2፥17፤4፥14
8፥2 ዕብ9፥11፡24
8፥3 ዕብ2፥17፤ 5፥1፡9፥9፡14
8፥4 ዕብ5፥1፤9፥9
8፥5 ዘፀ25፥40፤ ቈላ2፥17፤ዕብ9፥23፤ 10፥1፤11፥7፤12፥25
8፥6 ቍ8፡13፤ ሉቃ22፥20፤ገላ3፥20
8፥7 ዕብ7፥11፡ 18፤10፥1
8፥8 ቍ6፡13፤ ሉቃ22፥20
8፥9 ዘፀ19፥5፡6፤ 20፥1-17
8፥10 ሕዝ11፥20፤ ዘካ8፥8፤ሮሜ 11፥27፤2ቆሮ3፥3፤ ዕብ10፥16
8፥11 ኢሳ54፥13፤ ዮሐ6፥45
8፥12 ኤር31፥31-34፤ ዕብ10፥17
8፥13 ቍ6፡8፤ ሉቃ22፥20፤2ቆሮ5፥17

በምድራዊው ድንኳን የሚደረግ አምልኮ

9 የመጀመሪያው ኪዳን የአምልኮ ሥርዐ
ትና ምድራዊ መቅደስ ነበረው፡፡
2ድንኳን ተተክሎ ነበር፤ በመጀመሪያው
ክፍል መቅረዙ፣ ጠረጴዛውና የመሥዋዕቱ
ኅብስት ነበረበት፤ ይህም ስፍራ ቅድስት
ይባላል፡፡ 3ከሁለተኛው መጋረጃ በስተኋላ
ቅድስተ ቅዱሳን የተባለ ክፍል ነበር፤ 4በዚ
ያም ውስጥ የወርቅ ማዕጠንትና በወርቅ
የተለበጠው የኪዳኑ ታቦት ነበሩ፤ ይህም
ታቦት መና ያለበትን የወርቅ መሶብ፣
የለመለመችውን የአሮንን በትርና ኪዳኑ
የተጻፈበትን ጽላት ይዞአል፡፡ 5በታቦቱም
ላይ የስርየት መክደኛውን[ቾ] የሚጋርዱ
የክብር ኪሩቤል ነበሩ፤ አሁን ግን ስለ
እነዚህ ነገሮች በዝርዝር መናገር አንች
ልም፡፡

6ሁሉም በዚህ መልክ ከተዘጋጀ በኋላ፣
ካህናት አገልግሎታቸውን ለመፈጸም ዘወ
ትር ወደ ድንኳኒቱ መጀመሪያ ክፍል
ይገባሉ፡፡ 7ነገር ግን ወደ ውስጠኛው ክፍል
የሚገባው ሊቀ ካህናቱ ብቻ ነበር፤ የሚገ
ባውም በዓመት አንድ ጊዜ ብቻ ሲሆን፣
ስለ ራሱ ኀጢአትና ሕዝቡ ባለማወቅ ስላደ
ረገው ኀጢአት የሚያቀርበውን ደም
ሳይዝ ከቶ አይገባም ነበር፡፡ 8የመጀመሪያዪቱ
ድንኳን ቆማ እስካለች ድረስ ወደ ቅድስተ
ቅዱሳን የሚወስደው መንገድ ገና እንዳል
ተገለጠ መንፈስ ቅዱስ ያሳያል፡፡ 9ይህም
ለአሁኑ ዘመን ምሳሌ ሲሆን፣ የሚቀር
ቡት መባና መሥዋዕት የሚያመልከውን
ሰው ኅሊና ፍጹም ሊያደርጉ አልቻሉም፡፡
10እነዚህ ሁሉ አዲሱ ሥርዐት እስኪመጣ
ድረስ የሚደረጉ የምግብና የመጠጥ እን
ዲሁም የተለያዩ የመንጻት ሥርዐቶች
ብቻ ናቸው፡፡

የክርስቶስ ደም

11ክርስቶስ አሁን ስላሉት[ኀ] መልካም
ነገሮች ሊቀ ካህናት ሆኖ በመጣ ጊዜ
በሰው እጅ ወዳልተሠራችው፣ ከዚህ ፍጥ
ረት ወዳልሆነችው ታላቅና ፍጹም ድንኳን
ገባ፡፡ 12የገባውም የፍየልንና የጥጃዎችን ደም
ይዞ አይደለም፤ ነገር ግን የዘላለም ቤዛነት
ሊያስገኝ የራሱን ደም ይዞ ወደ ቅድስተ
ቅዱሳን ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ገባ፡፡
13የውጭ አካላቸው ይነጻ ዘንድ በረከሱ
ሰዎች ላይ የሚረጨው የፍየሎችና የኮር
ማዎች ደም እንዲሁም የፍየሎችና የጊ
ደር ዐመድ የሚቀድሳቸው ከሆነ፣ 14በዘላ
ለም መንፈስ አማካይነት ራሱን ነውር አልባ
መሥዋዕት አድርጎ ለእግዚአብሔር ያቀረበው
የክርስቶስ ደም ሕያው እግዚአብሔርን እንድ
ናመልክ ኅሊናችንን ከምውት ሥራ[ነ] እን
ዴት ይበልጥ ያነጻ ይሆን!

15ስለዚህም የተጠሩት፣ ተስፋ የተሰጠ
ውን የዘላለም ርስት እንዲቀበሉ ክርስቶስ
የአዲስ ኪዳን መካከለኛ ነው፤ በመጀመሪ
ያው ኪዳን ሥር በነበሩበት ጊዜ ከሠሩት ኀጢ
አት ነጻ ለማውጣት ቤዛ ሆኖ ሞቶአልና፡፡

16ኑዛዜ[ኘ] በሚኖርበት ጊዜ የተናዛዡን
ሞት ማረጋገጥ ግድ ነው፤ 17ምክንያቱም
ኑዛዜው የሚጸናው ሰውዬው ሲሞት ብቻ
ነው፤ ነገር ግን ተናዛዡ በሕይወት እስካለ
ድረስ ኑዛዜው ዋጋ አይኖረውም፡፡ 18ስለ
ዚህ የመጀመሪያው ኪዳን እንኳ ያለ ደም
የጸና አልነበረም፡፡ 19ሙሴ እያንዳንዱን
የሕግ ትእዛዝ ለሕዝቡ ሁሉ ከተናገረ
በኋላ የጥጆችን ደም ከውሃ፣ ከቀይ የበግ
ጠጕርና ከሂሶጵ ጋር ወስዶ፣ በመጽሐፉና
በሕዝቡ ላይ ረጨው፤ 20እንዲህም አለ፤
"እንድትጠብቁት እግዚአብሔር ያዘዛችሁ
የኪዳኑ ደም ይህ ነው፡፡" 21እንዲሁም
ድንኳኒቱንና ማገልገያ ዕቃውን ሁሉ
በደም ረጨው፡፡ 22በእርግጥ ከጥቂት ነገ
ሮች በስተቀር ሁሉም ነገር በደም መን
ጻት እንዳለበት ሕጉ ያዛል፤ ደም ሳይፈስ
ስርየት የለምና፡፡

23እንግዲህ የሰማያዊው ነገሮች ምሳሌ
የሆኑት በእነዚህ ነገሮች ሊነጹ ግድ ነበር፤
በሰማይ ያሉት ነገሮች ግን ከዚህ በሚበ
ልጥ መሥዋዕት ይነጻሉ፡፡ 24ክርስቶስ የእ
ውነተኛዪቱ ድንኳን ምሳሌ ወደ ሆነች
ውና በሰው እጅ ወደ ተሠራችው መቅደስ
አልገባም፤ ነገር ግን አሁን ስለ እኛ በእግዚ
አብሔር ፊት ለመታየት፣ ወደ እርሷ ወደ
ሰማይ ገባ፡፡ 25ሊቀ ካህናት የራሱ ያልሆነ
ውን ደም ይዞ በየዓመቱ ወደ ቅድስተ
ቅዱሳን እንደሚገባ፣ ክርስቶስ ራሱን ብዙ
ጊዜ መሥዋዕት ለማድረግ ወደ ሰማይ
አልገባም፡፡ 26እንዲህ ቢሆን ኖሮ፣ ዓለም
ከተፈጠረ ጀምሮ ክርስቶስ ብዙ ጊዜ መከ
ራን መቀበል ባስፈለገው ነበር፡፡ አሁን ግን
በዘመናት መጨረሻ ራሱን መሥዋዕት በማ
ድረግ ኀጢአትን ለማስወገድ ለአንዴና
ለመጨረሻ ጊዜ ተገልጦአል። 27ሰው አንድ ጊዜ
ሊሞት ከዚያም በኋላ በፍርድ ፊት ሊቆም
ተወስኖበታል፡፡ 28ክርስቶስ የብዙ ሰዎችን
ኀጢአት ለመሸከም፣ እንዲሁ አንድ ጊዜ
መሥዋዕት ሆኖአል፤ ሁለተኛ ጊዜም
ይገለጣል፤ ይህም ለሚጠባበቁት ድነትን

[ቾ]5 ወይም *የማስተሰረያውን መክደኛ*
[ኀ]11 አንዳንድ የጥንት ቅጆች *ሊመጡ ስላሉት* ይላሉ፡፡
[ነ]14 ወይም *ከከንቱ የዘወትር ሥርዐቶች*
[ኘ]16 ይህንን ትርጕም የሚሰጠው የግሪክ ቃል *ኪዳን* ተብሎም ሊተረጎም ይችላል፤ እንዲሁም ቍ 17

9፥1 ዘፀ25፥8
9፥2 ዘፀ25፥8፡9፡ 23-29፡30፡31-39፤ 26፥33፡34፤ዘሌ24፥5-8
9፥3 ዘፀ26፥31-33
9፥4 ዘፀ16፥32፡ 33፤25፥10-22፤ 30፥1-5፤31፥18፤ 32፥15፤ዘኍ17፥10
9፥5 ዘፀ25፥17-19፤ 20-22፤26፥34
9፥6 ዘኍ28፥3
9፥7 ቀኍ2፡3፤ ዘሌ16፥11-19፡34፤ ዕብ5፥2፡3
9፥8 ዮሐ14፥6፤ ዕብ3፥7፤10፥19፡20
9፥9 ዕብ5፥1፤7፥19፤ 8፥3፤10፥1
9፥10 ዘሌ11፥2-23፡ 25፡28፡40፤ዘኍ6፥3፤ ቈላ2፥16፤ ዕብ2፥17፤8፥2፡10፥1
9፥11 ቀኍ24፤ ዮሐ2፥19፡24፡26፡28፤ ዘሌ16፥6፡15፤ ሮሜ3፥25፤ ዕብ7፥27፤10፥4
9፥13 ዘኍ19፥9፡ 17፡18፤ዕብ10፥4
9፥14 መዝ51፥2፤ 65፥3፤ኤር33፥8፤ ዘካ13፥1፤ማቴ16፥16፤ ኤፌ5፥2፤ ቲቶ2፥14፤ 1ጴጥ3፥18፤ዕብ6፥1፤ 10፥2፡22
9፥15 ሉቃ22፥20፤ ሐሥ20፥32፤ሮሜ 8፥28፤11፥29፤ገላ3፥20፤ ዕብ6፥15፤7፥22፤ 10፥36
9፥18 ዘፀ24፥6-8
9፥19 ቀኍ12፤ዘፀ 24፥6-8፤ዕብ1፥1
9፥20 ዘፀ24፥8፤ ማቴ26፥28
9፥22 ዘፀ29፥21፤ ዘሌ8፥15፤17፥11
9፥23 ዕብ8፥5
9፥24 ቀኍ12፤ ሮሜ8፥34፤ ዕብ4፥14፤ዕብ8፥2
9፥25 ቀኍ7፡8፤ ዕብ10፥19
9፥26 ቀኍ12፡28፤ ዕብ4፥3፤7፥27፤ 1ዮሐ3፥5
9፥27 ዘፍ3፥19፤ 2ቆሮ5፥10
9፥28 ቀኍ12፡26፤ ማቴ16፥27፤ 1ቆሮ1፥7፤ ዕብ5፥9፤7፥27፤ 1ጴጥ2፥24

ለማምጣት እንጂ ኀጢአትን ለመሸከም
አይደለም።

ክርስቶስ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ያቀረበው መሥዋዕት

10 ሕጉ ወደ ፊት ለሚመጡት መል
ካም ነገሮች ጥላ ነው እንጂ፣
እውነተኛው አካል አይደለም፤ ስለዚህም
በየዓመቱ ዘወትር ያለማቋረጥ የሚቀርበው
ተደጋጋሚ መሥዋዕት፣ ለአምልኮ የሚቀ
ርቡትን ሰዎች ፍጹም ሊያደርጋቸው ከቶ
አይችልም። 2ፍጹም ሊያደርጋቸው ቢችል
ኖሮ፣ መሥዋዕት ማቅረቡን ይተዉት
አልነበረምን? ደግሞም ለአምልኮ የሚቀርቡት
ሰዎች ለአ ንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ስለሚነ
ጹ፣ በኅሊናቸው ኀጢአቷነት ባልተሰ
ማቸውም ነበር። 3ነገር ግን እነዚህ
መሥዋዕቶች በየዓመቱ ኀጢአትን
የሚያስታውሱ ናቸው፤ 4ምክ ንያቱም
የኮርማዎችና የፍየሎች ደም ኀጢአትን
ማስወገድ አይችልም።
5ስለዚህ ክርስቶስ ወደ ዓለም በመጣ
ጊዜ እንዲህ ብሎአል፤

"መሥዋዕትንና መባን አልፈለግህም፤
ሥጋን ግን አዘጋጀህልኝ፤
6በሚቃጠል መሥዋዕትና ለኀጢአት በሚቀ
ርብ መሥዋዕት ደስ አልተሰኘህም።
7በዚያን ጊዜ እንዲህ አልሁ፤ 'ስለ እኔ በመ
ጽሐፍ እንደ ተጻፈ፣
አምላክ ሆይ፤ እነሆኝ፤ ፈቃድህን ለማ
ድረግ መጥቻለሁ።' "[a]

8ሕጉ ይህ እንዲደረግ ቢያዝም፣ እርሱ
ግን በመጀመሪያ፣ "መሥዋዕትንና መባን፣ የሚ
ቃጠል መሥዋዕትንና ስለ ኀጢአት የሚቀ
ርበውን መሥዋዕት አልፈለግህም፤ ደስም
አልተሰኘህበትም" ይላል። 9ቀጥሎም፣
"እነሆኝ፤ ፈቃድህን ለማድረግ መጥቻ
ለሁ" አለ፤ ሁለተኛውን ለመመሥረት የመ
ጀመሪያውን ሻረ። 10በዚህ ፈቃድ በኢ
የሱስ ክርስቶስ ሥጋ አማካይነት ለአንዴና
ለመጨረሻ ጊዜ በቀረበው መሥዋዕት
ተቀ ድሰናል።
11ካህን ሁሉ በየዕለቱ ቆሞ አገልግሎ
ቱን ያከናውናል፤ ኀጢአትን ማስወገድ
ከቶ የማይችሉትን እነዚያኑ መሥዋዕቶች
ዘወትር ያቀርባል። 12ይህኛው ካህን ግን
አን ዱን መሥዋዕት ለዘላለም አቅርቦ፣
በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጦአል፤ 13ከዚያን ጊ
ዜ ጀምሮ ጠላቶቹ የእግሩ መረገጫ እስኪ
ሆኑ ድረስ ይጠብቃል፤ 14ምክንያቱም
በአንዱ መሥዋዕት እነዚያን የሚቀደሱትን
ለዘላ ለም ፍጹማን አድርጎአቸዋል።
15መንፈስ ቅዱስም ስለዚህ ነገር
ይመሰክርልናል፤ በመጀመሪያ እንዲህ
ይላል፤ 16"ከዚያም በኋላ ከእነርሱ ጋር
የምገባው ኪዳን ይህ ነው፤
ይላል ጌታ፤
ሕጌን በልባቸው አኖራለሁ፤
በአእምሮአቸውም እጽፈዋለሁ።"
17ደግሞም፣
"ኀጢአታቸውንና ዐመፃቸውን፣
ከእንግዲህ አላስብም" ይላል።
18እነዚህ ይቅር ከተባሉ በኋላ ከእንግዲህ
ስለ ኀጢአት የሚቀርብ መሥዋዕት አይኖርም።

እስከ መጨረሻው ጸንቶ ስለ መገኘት የቀረበ ጥሪ

19እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ በኢየሱስ
ደም ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለመግባት
ድፍረት አግኝተናል፤ 20ይኸውም በመጋረጃው
ማለት በሥጋው በኩል በከፈተልን አዲ
ስና ሕያው መንገድ ነው። 21በእግዚአብሔር
ቤት ላይ የተሾመ ታላቅ ሊቀ ካህናት
ስላለን 22ከክፉ ኅሊና ለመንጻት ልባች
ንን ተረጭተን፣ ሰውነታችንንም በንጹሕ
ውሃ ታጥበን፣ በእውነተኛ ልብና በሙሉ
እምነት ወደ እግዚአብሔር እንቅረብ። 23የተ
ስፋን ቃል የሰጠን ታማኝ ስለሆነ፣ አም
ነን የምንናገርለትን ተስፋ አጥብቀን እን
ያዝ። 24እርስ በርሳችንም ለፍቅርና ለመ
ልካም ሥራ እንዴት እንደምንነቃቃ እናስብ።
25አንዳንዶች ማድረጉን እንደተዉት መሰ
ብሰባችንን አንተው፤ ይልቁንም ቀኑ እየ
ተቃረበ መምጣቱን ስታዩ እርስ በርሳችን
እንበረታታ።
26የእውነትን ዕውቀት ከተቀበልን በኋላ
ሆን ብለን በኀጢአት ጸንተን ብንመላ
ለስ፣ ከእንግዲህ ለኀጢአት የሚሆን ሌላ
መሥዋዕት አይኖርም፤ 27የሚቀረው ግን
የሚያስፈራ ፍርድና የእግዚአብሔርን ጠላ
ቶች የሚበላ ብርቱ እሳት መጠበቅ ብቻ
ነው። 28የሙሴን ሕግ የናቀ ማንኛውም
ሰው ሁለት ወይም ሦስት ሰዎች
ከመሰከሩበት ያለ ምሕረት ይገደል ነበር።
29ታዲያ የእግዚአብሔርን ልጅ የረገጠ፣
የተቀደሰበ ትን የኪዳኑን ደም እንደ ተ
ራ ነገር የቈጠረ፣ የጸጋንም መንፈስ
ያክፋፋ እንደ ምን ያለ የባሰ ቅጣት
ይገባው ይመስላ ችኋል? 30"በቀል የእኔ
ነው፤ እኔ ብድራትን እመልሳለሁ"
ያለውን እናውቀዋለንና፤ ደግሞም፣ "ጌታ
በሕዝቡ ላይ ይፈርዳል" ይላል። 31በሕ
ያው እግዚአብሔር እጅ መው ደቅ እጅግ
የሚያስፈራ ነው።

10፥1 ቀኍ4፡11፤ ቈላ2፥17፤ዕብ7፥19፤ 8፥5፤9፥11፡23
10፥2 ዕብ9፥9
10፥3 ዘሌ16፥34፤ ዕብ9፥7
10፥4 ቀኍ1፡11፡ ዕብ9፥12፡13
10፥5 ዕብ1፥6፤2፥14፤ 1ጴጥ2፥24
10፥7 ዕዝ6፥2፤ መዝ40፥6-8፤ ኤር36፥2፤ማቴ26፥39
10፥8 ቀኍ5፡6፤ ማር12፥33
10፥9 ቀኍ7
10፥10 ቀኍ14፤ ኤፌ5፥26፤ ዕብ2፥14፤7፥27፤ 1ጴጥ2፥24
10፥11 ቀኍ1፡4፤ ዕብ5፥1
10፥12 ማር16፥19፤ ዕብ5፥1
10፥13 ኢሱ10፥24፤ ዕብ1፥13
10፥14 ቀኍ1፡10፤ ኤፌ5፥26
10፥15 ዕብ3፥7
10፥16 ኤር31፥33፤ ዕብ8፥10
10፥17 ኤር31፥34፤ ዕብ8፥12
10፥19 ዘሌ16፥2፤ ኤፌ2፥18፤3፥12፤ ዕብ9፥8፤12፡25
10፥20 ዕብ6፥19፤ 9፥3፡8
10፥21 ዕብ2፥17፤ 3፥6
10፥22 ቀኍ1፤ ሕዝ36፥25፤ ሐሥ22፥16፤ኤፌ3፥12፤ ዕብ7፥19፤9፥14፤ 12፥24፤1ጴጥ1፥2
10፥23 1ቆሮ1፥9፤ ዕብ3፥1፡6
10፥24 ቲቶ2፥14
10፥25 ሐሥ2፥42፤ 1ቆሮ3፥13፤ዕብ3፥13
10፥26 ዘፀ21፥14፤ ዘኍ15፥30፤ 1ጢሞ2፥4፤ዕብ5፥2፤ 6፥4-8፤2ጴጥ2፥20
10፥27 ኢሳ26፥11፤ 2ተሰ1፥7፤ ዕብ9፥27፤12፥29
10፥28 ዘዳ17፥6፡7፤ ማቴ18፥16፤ዕብ2፥2
10፥29 ማቴ4፥3፤ 26፥28፤1ቆሮ6፥11፤ ኤፌ4፥30፤ዕብ2፥3፤ 6፥4፡6፤12፥25፤ ራእ1፥5
10፥30 ዘዳ32፥35፡ 36፤መዝ135፥14፤ ሮሜ12፥19
10፥31 ኢሳ19፥16፤ ማቴ16፥16፤ 2ቆሮ5፥11

[a] 7 ሰብዓ ሊቃናት ይመ።

32ብርሃን ከበራላችሁ በኋላ፣ በመከራ
ውስጥ በብርቱ ተጋድሎ ጸንታችሁ የቆ
ማችሁበትን የቀድሞውን ዘመን ዐስቡ።
33አንዳንድ ጊዜ በአደባባይ ለስድብና ለስ
ደት ተጋልጣችሁ ነበር፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ
እንደዚህ ያለ መከራ ከደረሰባቸው ሰዎች
ጋር አብራችሁ መከራን ተቀብላችኋል።
34እናንተ ራሳችሁ የተሻለና ለዘወትር የሚ
ኖር ሀብት ያላችሁ መሆናችሁን ስለምታ
ውቁ ለታሰሩት ራራችሁ፤ ንብረታችሁም
ሲዘረፍ በደስታ ተቀበላችሁ።
35ስለዚህ ታላቅ ዋጋ ያለውን መታመና
ችሁን አትጣሉ። 36የእግዚአብሔርን ፈቃድ ፈ
ጽ
ማችሁ የተስፋ ቃሉን እንድትቀበሉ፣ ጸን
ታችሁ መቆም ያስፈልጋችኋል፤ 37ምክ
ንያቱም ከጥቂት ጊዜ በኋላ፣
“የሚመጣው እርሱ ይመጣል፤
አይዘገይም።
38ጻድቅ ግን[ከ] በእምነት ይኖራል፤
ወደ ኋላ ቢያፈገፍግ፣
ነፍሴ በእርሱ ደስ አትሰኝም።”
39እኛ ግን አምነው ከሚድኑት ወገን እንጂ፣
ወደ ኋላ አፈግፍገው ከሚጠፉት አይደ
ለንም።

የእምነት ቋሚ ምስክሮች

11 እምነት ተስፋ ያደረግነው ነገር
እንደሚፈጸም እርግጠኛ የምንሆ
ንበት፣ የማናየውም ነገር እውን መሆኑን የም
ንረዳበት ነው። 2አባቶችም የተመሰከረላ
ቸው በዚሁ ነው።
3ዓለማት በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተፈጠ
ሩ በእምነት እንረዳለን፤ ስለዚህ
የሚታየው ነገር የተፈጠረው ከሚታየው
እንዳልሆነ እንገነዘባለን።
4አቤል ከቃየል ይልቅ የበለጠ መሥ
ዋዕት ለእግዚአብሔር በእምነት አቀረበ።
እግዚአብሔር ስለ ስጦታው በተናገረለት
ጊዜ፣ እርሱ በእምነት ጻድቅ እንደ ሆነ
ተመሰከረለት፤ ቢሞትም እንኳ እስከ
አሁን በእምነቱ ይናገራል።
5ሄኖክ ሞትን እንዳያይ ከዚህ ዓለም
በእምነት ተወሰደ፤ እግዚአብሔርም ስለ ወሰደው
አልተገኘም፤ ከመወሰዱም በፊት እግዚ
አብሔርን ደስ እንዳሰኘ ተመስክሮለታ
ልና። 6ደግሞም ያለ እምነት እግዚአብሔርን
ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ምክንያቱም ወደ
እግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉ እግዚአብሔር
መኖሩንና ከልብ ለሚሹትም ዋጋ እንደ
ሚሰጥ ማመን አለበት።
7ኖኅ ገና ስለማይታየው ነገር እግዚአብሔር
ባስጠነቀቀው ጊዜ፣ እግዚአብሔርን ፈርቶ
ቤተ ሰዎቹን ለማዳን መርከብን በእምነት ሠራ፤
በእምነቱ ዓለምን ኰነነ፤ በእምነትም የሚገ
ኘውን ጽድቅ ወራሽ ሆነ።
8አብርሃም ርስት አድርጎ ወደሚቀበለው
ስፍራ እንዲሄድ በተጠራ ጊዜ በእምነት
ታዘዘ፤ ወዴት እንደሚሄድ ባያውቅም፣ እሺ
ብሎ ሄደ። 9በባዕድ አገር እንዳለ መጻተኛ
በተስፋዪቱ ምድር በእምነት ተቀመጠ፤
የተስፋውን ቃል አብረውት እንደሚወርሱት
እንደ ይስሐቅና እንደ ያዕቆብ በድንኳን
ኖረ፤
10ምክንያቱም መሠረት ያላትን፣
እግዚአብሔር የሠራትንና የፈጠራትን ከተ
ማ ይጠባበቅ ነበር። 11አብርሃም[ኸ] ምንም
እንኳ
ዕድሜው ቢገፋም፣ ሣራም[ኸ] ራሷ መካን
ብትሆንም፣ ተስፋን የሰጠውን ታማኝ አድ
ርጎ ስለ ቈጠረ[ኸ] በእምነት የልጅ አባት
ለመሆን በቃ። 12ስለዚህ እንደ ሞተ ሰው
ከሚቈጠር ከዚህ ከአንድ ሰው፣ እንደ
ሰማይ ከዋክብት የበዛና እንደ ባሕር ዳር
አሸዋ ተቈጥሮ የማያልቅ ዘር ተገኘ።
13እነዚህ ሁሉ የተሰጣቸውን የተስፋ
ቃል ሳያገኙ እምነታቸውን እንደ ጠበቁ
ሞቱ፤ ሆኖም ከሩቅ አይተው ሰላም
አሉት፤ በዚህ ምድር ሲኖሩ መጻተኞችና
እንግዶች መሆናቸውን ተገንዝበው ነበርና።
14እንደዚህ የሚሉት ሰዎች የራሳቸው
የሆነውን አገር እንደሚጠባበቁ ያሳያሉ።
15ትተውት የወጡትን አገር ቢያስቡ ኖሮ፣
ወደዚያ የመመለስ ዕድል ነበራቸው።
16አሁን ግን ከዚህ የሚበልጠውን ሰማያዊ
አገር ይናፍቃሉ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላ
ካቸው ተብሎ ሊጠራ አላፈረም፤ ከተ
ማን አዘጋጅቶላቸዋልና።
17አብርሃም እግዚአብሔር በፈተነው ጊዜ፣
ይስሐቅን መሥዋዕት አድርጎ በእምነት አቀ
ረበ፤ የተስፋን ቃል የተቀበለው እርሱ፣ አንድ
ልጁን ሊሠዋ ዝግጁ ነበር፤ 18ይህም እግዚ
አብሔር፣ “ዘርህ በይስሐቅ ይጠራል”
ያለለት ነበር። 19አብርሃም እግዚአብሔር
ሙታ ንን ሊያስነሣ እንደሚችል ተገንዝቦ
ነበር፤ ይስሐቅንም ከሞት የመነሣት
አምሳያ ሆኖ አገኘው።
20ይስሐቅ ወደፊት የሚሆነውን ዐስቦ
ያዕቆብንና ዔሳውን በእምነት ባረካቸው።
21ያዕቆብ በሚሞትበት ጊዜ
እያንዳንዳ ቸውን የዮሴፍን ልጆች
በእምነት ባረካቸው፤ በበትሩም ጫፍ
ዘንበል ብሎ ሰገደ።
22ዮሴፍ ሊሞት በተቃረበ ጊዜ፣ ስለ
እስራኤል ሕዝብ ከግብፅ መውጣት በእም
ነት ተናገረ፤ ስለ ዐጽሙም ትእዛዝ ሰጠ።
23ሙሴ ከተወለደ በኋላ፣ ወላጆቹ
መልከ መልካም ሕፃን መሆኑን ስላዩ
በእምነት

10፥32 ፊል1፥29፡30፤ዕብ6፥4
10፥33 1ቆሮ4፥9፤ፊል4፥14፤1ተሰ2፥14
10፥34 ዕብ11፥16፤13፥3፤1ጴጥ1፥4፡5
10፥35 ኤፌ3፥12
10፥36 ሮሜ5፥3፤ዕብ6፥15፤9፥15፤12፥1፤ያዕ1፥3፡4፡12፤5፥11፤2ጴጥ1፥6
10፥37 ማቴ11፥3፤ራእ22፥20
10፥38 ሮሜ1፥17፤ገላ3፥11፤ዕን2፥3፡4
11፥1 2ቆሮ4፥18፤ዕብ3፥6
11፥2 ቊ4፡39
11፥3 ዘፍ1፤ዮሐ1፡3፤ዕብ1፥2፤2ጴጥ3፥5
11፥4 ቊ2፡39፤ዘፍ4፥4፤ዕብ12፥24፤1ዮሐ3፥12
11፥5 ዘፍ5፥21-24
11፥6 ዕብ7፥19
11፥7 ቊ1፤ ዘፍ6፡9፡13-22፤ሕዝ14፥14፡20፤ሮሜ9፥30፤1ጴጥ3፥20
11፥8 ዘፍ12፥1-4፡7፤ሐሥ7፥2-4
11፥9 ዘፍ12፡8፤18፥1፡9፤ሐሥ7፥5፤ዕብ6፥17
11፥10 ቊ16፤ዕብ12፥22፤13፥14፤ራእ21፥2፡14
11፥11 ዘፍ17፥17-19፤18፥11-14፤21፥2፤1ቆሮ1፥9
11፥12 ዘፍ22፥17፤ሮሜ4፥19
11፥13 ቊ39፤ዘፍ23፥4፤ዘሌ25፥23፤ማቴ13፥17፤ፊል3፥20፤1ጴጥ1፥17፤2፥11
11፥15 ዘፍ24፥6-8
11፥16 ቊ10፤ዘፍ26፥24፤28፥13፤ዘፀ3፥6፡15፤ማር8፥38፤2ጢሞ4፥18፤ዕብ13፥14
11፥17 ዘፍ22፥1-10፤ያዕ2፥21
11፥18 ዘፍ21፥12፤ሮሜ9፥7
11፥19 ሮሜ4፥21፤ዮሐ5፥21
11፥20 ዘፍ27፥27-29፡39፡40
11፥21 ዘፍ48፥1፡8-22
11፥22 ዘፍ50፥24፡25፤ዘፀ13፥19፤ኢሱ24፥32
11፥23 ዘፀ1፥16፡22፤2፡2

[ከ]38 ወይም *የእኔ ጽድቅ ግን*
[ኸ]11 ወይም *ሣራ … አብርሃምም … ስለቈጠረች*

ሦስት ወር ሸሸጉት፤ የንጉሡንም ዐዋጅ
አልፈሩም።
24ሙሴ ካደገ በኋላ፣ የፈርዖን የልጅ
ልጅ መባልን በእምነት እምቢ አለ።
25ለጥቂት ጊዜ በኀጢአት ከሚገኝ ደስታ
ይልቅ፣ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከ
ራን መቀበል መረጠ። 26ከግብፅ ሀብት
ይልቅ ስለ ክርስቶስ መከራን መቀበል
እጅግ የሚበልጥ ሀብት መሆኑን ተገነዘበ፤
ወደፊት የሚቀበለውን ብድራት ከሩቅ
ተመልክቶአልና። 27የንጉሡን ቍጣ ሳይፈራ
ግብፅን ለቆ በእምነት ወጣ፤ የማይታየው
ንም እንዳየው አድርጎ በመቍጠር በሐሳቡ
ጸና። 28በኵሮች የሆኑትን የሚገድለው
ቀሣፊ የእስራኤልን በኵር ልጆች እንዳይ
ገድል ፋሲካን በእምነት አደረገ፤ ደምንም
ረጨ።
29ሕዝቡ በደረቅ መሬት እንደሚኬድ
ቀይ ባሕርን በእምነት ተሻገሩ፤ ግብፃው
ያን ግን እንደዚሁ ለማድረግ ሲሞክሩ ሰጠሙ።
30ሕዝቡ የኢያሪኮን ግንብ ሰባት ቀን
ከዞሩት በኋላ፣ በእምነት ወደቀ።
31ዝሙት አዳሪዋ ረዓብ፣ ሰላዮቹን በሰ
ላም ስለ ተቀበለቻቸው ከማይታዘዙት[ሠ]
ጋር ያልጠፋችው በእምነት ነው።
32እንግዲህ ከዚህ በላይ ምን ልበል? ስለ
ጌዴዎን፣ ስለ ባርቅ፣ ስለ ሳምሶን፣ ስለ ዮፍ
ታሔ፣ ስለ ዳዊት፣ ስለ ሳሙኤል፣ እንዲ
ሁም ስለ ነቢያት እንዳልተርክ ጊዜ የለ
ም። 33እነዚህ በእምነት መንግሥታትን
ድል ነሡ፤ በቅን ፈረዱ፤ የተሰጠውን የተ
ስፋ ቃል ተቀበሉ፤ የአንበሶችን አፍ ዘጉ፤
34የእሳትን ኀይል አጠፉ፤ ከሰይፍ ስለት
አመለጡ፤ ከድካማቸው በረቱ፤ በጦርነት
ኀያል ሆኑ፤ ባዕዳን ወታደሮችን አባረሩ።
35ሴቶች ሙታናቸው ተነሥላቸው። ሌሎቹ
ደግሞ የተሻለውን ትንሣኤ ለማግኘት ሲሉ፣
መትረፍን ንቀው ለሞት ለሚዳርግ ሥቃይ
ራሳቸውን ሰጡ፤ ከዚህም ነጻ ለመውጣት
አልፈለጉም። 36አንዳንዶቹ መዘባበቻ ሆኑ፤
ተገረፉ። ሌሎቹ ደግሞ ታስረው ወደ
ወህኒ ተጣሉ፤ 37በድንጋይ ተወገሩ፤ በመ
ጋዝ ለሁለት ተሰነጠቁ፤[0] በሰይፍ ተወግ
ተው ሞቱ፤ እየተጐሳቈሉ፣ እየተሰደዱና
እየተንገላቱ የበግና የፍየል ቈዳ ለብሰው
ዞሩ፤ 38ዓለም ለእነርሱ አልተገባቻቸውምና።
በየበረሓውና በየተራራው፣ በየዋሻውና
በየጕድጓዱ ተንከራተቱ ።
39እነዚህ ሁሉ ስለ እምነታቸው የተመሰ
ከረላቸው ቢሆኑም ከእነርሱ ማንም የተስፋ
ውን ቃል የተቀበለ የለም። 40እግዚአብሔር ለኛ
የሚበልጥ ነገር ስላዘጋጀ፣ ያለ እኛ ፍጹማን
ሊሆኑ አልቻሉም።

11፥24 ዘፀ2፥10፡11
11፥25 ቍ37
11፥26 ሉቃ14፥33፤ ዕብ10፥35፤13፥13
11፥27 ዘፀ12፥50፡51
11፥28 ዘፀ12፥21-23፤ 1ቆሮ10፥10
11፥29 ዘፀ14፥21-31
11፥30 ኢሱ6፥12-20
11፥31 ኢሱ2፥1፡9-14፤ 6፥22-25፤ያዕ2፥25
11፥32 መሳ4-5፤ 6-8፤11-12፤13-16፤ 1ሳሙ1፥20፤16፥1፡13
11፥33 ዳን6፥22፤ 2ሳሙ8፥1-3
11፥34 ዘፀ18፥4፤ መሳ15፥8፤2ዜና20፥7፤ ዳን3፥19-27
11፥35 1ነገ17፥22፡ 23፤2ነገ4፥36፡37
11፥36 ዘፍ39፥20፤ ኤር20፥2፤37፥15
11፥37 1ነገ19፥10፤ 2ነገ1፥8፤2ዜና24፥21፤ ኤር26፥23
11፥38 1ነገ18፥4፤ 19፥9
11፥39 ቍ2፡4፡ 13፤ዕብ10፥36
11፥40 ዕብ2፥10፤ ራእ ፥11
12፥1 1ቆሮ9፥24፤ ዕብ10፥36
12፥2 መዝ25፥15፤ ማር16፥19፤ፊል2፥8፡ 9፤ዕብ2፥9፡10፤13፥13
12፥3 ገላ6፥9፤ራእ2፥3
12፥4 ዕብ10፥32-34፤ 13፥13
12፥5 ቍ3
12፥6 መዝ94፥12፤ 119፥75፤ምሳ3፥11፡12፤ ራእ3፥19
12፥7 ዘዳ8፥5፤ 2ሳሙ7፥14፤ ምሳ13፥24
12፥8 1ጴጥ5፥9
12፥9 ዘኍ16፥22፤ 27፥16፤ኢሳ38፥16፤ ራእ22፥6
12፥10 2ጴጥ1፥4
12፥11 ኢሳ32፥17፤ ያዕ3፥17፡18
12፥12 ኢሳ35፥3
12፥13 ምሳ4፥26፤ ገላ6፥1
12፥14 ማቴ5፥8፤ ሮሜ6፥22፤14፥19

እግዚአብሔር ልጆቹን ይቀጣል

12 እንግዲህ እነዚህን የመሳሰሉ ብዙ
ምስክሮች እንደ ደመና
በዙሪያችን ካሉልን፣ ሸክም የሚሆንብንን
ሁሉ፣ በቀላሉም ተብትቦ የሚይዘንን ኀጢ
አት አስወግደን በፊታችን ያለውን ሩጫ
በጽናት እንሩጥ። 2የእምነታችን ጀማሪና
ፍጹም አድራጊ የሆነውን ኢየሱስን እንመ
ልከት፤ እርሱ በፊቱ ስላለው ደስታ መስ
ቀሉን ታግሦ፣ የመስቀሉንም ውርደት ንቆ
በእግዚአብሔር ዙፋን ቀ ተቀምጦአል። 3እንግ
ዲህ ዝላችሁ ተስፋ እንዳትቈርጡ፣ ከኀጢ
አተኞች የደረሰበትን እንዲህ ያለውን ተቃ
ውሞ የታገሠውን እርሱን ዐስቡ።
4ከኀጢአት ጋር ስትታገሉ ገና ደማች
ሁን እስከ ማፍሰስ ድረስ አልተቃወማች
ሁም። 5ልጆች እንደመሆናችሁ እንዲህ በማ
ለት የተናገራችሁን ማበረታቻ ቃልም ረስ
ታችኋል፦
"ልጄ ሆይ፤ የጌታን ቅጣት አታቃል፤
በሚገሥጽህም ጊዜ ተስፋ አትቍረጥ፤
6ምክንያቱም ጌታ የሚወደውን
ይገሥጻል፤
እንደ ልጅ የሚቀበለውንም ይቀጣል።"
7እግዚአብሔር እንደ ልጆቹ ይዞአ
ችኋልና የተግሣጽን ምክር ታገሡ፤ ለመሆኑ
አባቱ የማይቀጣው ልጅ ማን ነው? 8ልጆች
ሁሉ በሚቀጡበት ቅጣት ተካፋይ ካልሆ
ናችሁ፣ ዲቃሎች እንጂ ልጆች አይደላች
ሁም። 9ከዚህም በላይ፣ እኛ ሁላችን የሚ
ቀጡን ምድራዊ አባቶች ነበሩን፤ እናከብራ
ቸውም ነበር። ታዲያ ለመናፍስት አባት
እንዴት አብልጠን በመገዛት በሕይወት
አንኖርም? 10አባቶቻችን መልካም መስሎ
እንደታያቸው ለጥቂት ጊዜ ይቀጡን ነበር፤
እግዚአብሔር ግን የቅድስናው ተካፋዮች
እንድ ንሆን ለእኛ ጥቅም ሲል ይቀጣናል።
11ቅጣት ሁሉ በወቅቱ የሚያሳዝን እንጂ
ደስ የሚያሰኝ አይመስልም፤ በኋላ ግን
ለለመዱት ሰዎች የጽድቅና የሰላም ፍሬ
ያስገኝላቸዋል።
12ስለዚህ የዛለውን ክንዳችሁንና የደከ
መውን ጕልበታችሁን አበርቱ። 13ዐንካ
ሳው እንዲፈወስ እንጂ የባሰውኑ እንዳያነ
ክስ "ለእግራችሁ ቀና መንገድ አብጁ።"

እግዚአብሔርን ስላለመታዘዝ የተሰጠ ማስጠ ንቀቂያ

14ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ለመኖር
የሚቻላችሁን ሁሉ አድርጉ፤ ለመቀደስም

[ሠ]31 ወይም *ከማያምኑት*
[0]37 አንዳንድ የጥንት ቅጆች *በድንጋይ ተወገሩ፤ ለፈተና አልፈው ተሰጡ፤*

ፈልጉ፤ ያለ ቅድስና ማንም ጌታን ማየት
አይችልም፤ 15ከእናንተ ማንም የእግዚአብሐ
ር
ጸጋ እንዳይጒድልበት ደግሞም መራራ ሥር
በቅሎ ችግር እንዳያስከትልና ብዙዎችን እንዳ
ይበክል ተጠንቀቁ። 16ለአንድ ጊዜ መብል
ሲል ብኵርናውን እንደ ሸጠው እንደ ዔሳው
ማንም ሴሰኛ ወይም እግዚአብሔርን
የማያከብር ሆኖ እንዳይገኝ ተጠንቀቁ።
17በኋላም ይህንኑ በረከት ሊወርስ በፈለገ
ጊዜ፣ እንደ ተከለከለ ታውቃላችሁ፤
በረከ ቱን በእንባ ተግቶ ቢፈልግም
መልሶ ሊያ ገኘው አልቻለም።

18ሊዳሰስ ወደሚችለውና በእሳት ወደ
ሚቃጠለው ተራራ፣ ወደ ጨለማው፣ ወደ
ጭጋጉና ወደ ዐውሎ ነፋሱ አልደረሳች
ሁም፤ 19ወደ መለከት ድምፅ፣ ወይም ቃልን
ወደሚያሰማ ድምፅ አልመጣችሁም፤ የሰሙ
ትም ሌላ ቃል ተጨምሮ እንዳይናገራቸው
ለመኑ። 20ምክንያቱም "እንስሳ እንኳ ተራ
ራውን ቢነካ፣ በድንጋይ ተወግሮ ይሙት"
የሚለውን ትእዛዝ መሸከም አልቻሉም።
21በዚያ ይታይ የነበረውም ሁኔታ እጅግ
አስፈሪ ነበርና፣ ሙሴ "በፍርሀት
ተንቀጠቀጥሁ" አለ።

22እናንተ ግን ወደ ጽዮን ተራራ፣ ወደ
ሰማያዊት ኢየሩሳሌም፣ ወደ ሕያው እግዚ
አብሔር ከተማ መጥታችኋል፤ በደስታ ወደ
ተሰበሰቡት ወደ አእላፋት መላእክት፣ 23ስ
ማ ቸው በሰማይ ወደ ተጻፈው ወደ በኵ
ራት ማኅበር ቀርባችኋል፤ የሁሉ ዳኛ ወደ
ሆነው ወደ እግዚአብሔር፣ ፍጹምነትን
ወዳገኙት ወደ ጻድቃን መንፈሶች፣ 24የአዲስ
ኪዳን መካከ ለኛ ወደ ሆነው ወደ ኢ
የሱስ፣ እንዲሁም ከአቤል ደም የተሻለ
ቃል ወደሚናገረው ወደ ተረጨው ደም
ደርሳችኋል።

25የሚናገረውን እርሱን እምቢ እንዳ
ትሉት ተጠንቀቁ። እነዚያ ከምድር ሆኖ
ሲያስጠነቅቃቸው የነበረውን እምቢ ባሉ ጊ
ዜ ካላመለጡ፣ እኛ ከሰማይ የመጣው ሲ
ያስጠነቅቀን ከእርሱ ብንርቅ እንዴት
ልናመ ልጥ እንችላለን? 26በዚያን ጊዜ
ድምፁ ያናወጠው ምድርን ነበር፤ አሁን
ግን፣ "ምድርን ብቻ ሳይሆን፣ ሰ
ማያትንም አንድ ጊዜ ደግሜ
አናውጣለሁ" ብሎ ቃል ገብቶአል። 27አንድ
ጊዜ "ደግሜ" የሚለው ቃል
የሚያመለክተው የማይናወጡት ጸን ተው
ይኖሩ ዘንድ፣ የሚናወጡት ይኸውም
የተፈጠሩት የሚወገዱ መሆናቸውን
ነው።

28ስለዚህ ከቶ የማይናወጥ መንግሥት
ስለምንቀበል እግዚአብሔርን እናመስግን፤

12፥15 ዘዳ29፥18፤ ገላ5፥4፤ዕብ3፥12፡4፥1
12፥16 ዘፍ25፥29-34፤ 1ቆሮ6፥18
12፥17 ዘፍ27፥30-40
12፥18 ዘፀ19፥12-22፤ 20፥18፤ዘዳ4፥11
12፥19 ዘፀ20፥18፡ 19፤ዘዳ4፥12፤5፥5፡25፤ 18፥16
12፥20 ዘፀ19፥12፡ 13
12፥21 ዘዳ9፥19
12፥22 ኢሳ24፥23፤ 60፥14፤ማቴ16፥16፤ ገላ4፥26፤ ዕብ11፥10፤ 13፥14፤ራእ14፥1
12፥23 ዘፍ18፥25፤ ዘፀ4፥22፤መዝ94፥2፤ ፊል3፥12፤ራእ20፥12
12፥24 ዘፍ4፥10፤ ገላ3፥20፤ዕብ9፥19፤ 10፥22፤11፥4፤1ጴጥ1፥2
12፥25 ዘዳ18፥19፤ ዕብ1፥1፤2፥2፡3፤ 3፥12፤8፥5፤10፥29፤ 11፥7
12፥26 ዘፀ9፥18፤ ሐጌ2፥6
12፥27 ኢሳ34፥4፤ 54፥10፤1ቆሮ7፥31፤ ዕብ1፥11፡12፤ 2ጴጥ3፥10፤1ዮሐ2፥17
12፥28 መዝ15፥5፤ ዳን2፥44፤ሚል2፥5፤ 4፥2፤ዕብ13፥15
12፥29 ዘፀ24፥17፤ ዘዳ4፥24፤9፥3፤ መዝ97፥3፤ ኢሳ33፥14፤2ተሰ1፥7
13፥1 ሮሜ12፥10
13፥2 ዘፍ18፥1-33፤ 19፥1-3፤ኢዮ31፥32፤ ማቴ25፥35፤ ሮሜ12፥13
13፥3 ማቴ25፥36፤ ቈላ4፥18፤ዕብ10፥34
13፥4 ዘዳ22፥22፤ ሚል2፥15፤1ቆሮ6፥9፤ 7፥38፤1ጢሞ4፥3፤ ራእ22፥15
13፥5 ዘዳ31፥6፡8፤ ኢሱ1፥5፤ፊል4፥11፤ 1ጢሞ3፥3፤6፥6፡8
13፥6 መዝ118፥6፡8
13፥7 ቍ17፡24፤ 1ቆሮ16፥16፤ ዕብ4፥12፤6፥12
13፥8 መዝ102፥27፤ ዕብ1፥12
13፥9 ኤፌ4፥14፤ ቈላ2፥7፡16፤ዕብ9፥10
13፥10 1ቆሮ9፥13፤ 10፥18፤ዕብ8፥5
13፥11 ዘፀ29፥14፤ ዘሌ4፥12፡21፤9፥11፤ 16፥15፡27
13፥12 ዮሐ19፥17፤ ሮሜ3፥25፤ኤፌ5፥26

ደግሞም ደስ በሚያሰኘው መንገድ
በአክብሮ ትና በፍርሀት እናምልከው፤
29አምላካችን የሚያጠፋ እሳት ነውና።

የመጨረሻ ምክር

13 እርስ በርሳችሁ እንደ ወንድማ
ማች ተዋደዱ። 2እንግዶችን መቀ
በል አትርሱ፤ አንዳንዶች ይህን ሲያደርጉ፣
ሳያውቁ መላእክትን አስተናግደዋልና።
3በእስር ላይ ያሉትን ከእነርሱ ጋር እንደ
ታሰራችሁ ሆናችሁ ዐስቡአቸው፤ እንዲሁም
በሰው እጅ የሚንገላቱትን ራሳችሁ መከራ
እንደምትቀበሉ አድርጋችሁ ዐስቡአቸው።

4ጋብቻ በሁሉም ዘንድ ይከበር፤ መኝታ
ውም ንጹሕ ይሁን፤ ምክንያቱም እግዚአብ
ሔር በአመንዝሮችና በሴሰኞች ሁሉ ላይ
ይፈርዳል። 5ራሳችሁን ከፍቅረ ንዋይ ጠብቁ፤
ባላችሁ ነገር ረክታችሁ ኑሩ፤ ምክንያቱም
እግዚአብሔር፣
"ከቶ አልተውህም፤
በፍጹም አልጥልህም" ብሎአል።
6ስለዚህ በሙሉ ልብ፣
"ጌታ ረዳቴ ነው፤ አልፈራም፤
ሰው ምን ሊያደርገኝ ይችላል?" እንላለን።

7የእግዚአብሔርን ቃል የነገሯችሁን መሪ
ዎቻችሁን ዐስቡ፤ የኑሮአቸውን ፍሬ ተመ
ልከቱ፤ በእምነታቸውም ምሰሉአቸው።
8ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንት፣ ዛሬም ለዘላለ
ምም ያው ነው።

9በልዩ ልዩ ዐይነት እንግዳ ትምህር
ቶች አትወሰዱ፤ ልባችን የሚጸናው በጸጋ
እንጂ የምግብ ሥርዐት በመጠበቅ አይደ
ለም፤ ይህንን ሥርዐት የሚጠብቁት እንኳ
በዚህ አልተጠቀሙም። 10በድንኳኒቱም
የሚያገለግሉ ከዚያ ሊበሉ መብት ያላገ
ኙበት መሠዊያ አለን።

11ሊቀ ካህናቱ ስለ ኀጢአት ስርየት
የሚሆነውን የእንስሳት ደም ይዞ ወደ
ቅድስተ ቅዱሳን ይገባል፤ የእንስሳቱ ሥጋ
ግን ከሰፈር ውጭ ይቃጠላል። 12እንዲ
ሁም ኢየሱስ በራሱ ደም አማካይነት ሕዝ
ቡን ሊቀድስ ከከተማው በር ውጭ መከራን
ተቀበለ። 13ስለዚህ እኛም እርሱ የተሸከ
መውን ውርደት ተሸክመን ከሰፈር ውጭ
ወደ እርሱ እንውጣ። 14ምክንያቱም በዚህ
ቋሚ ከተማ የለንም፤ ነገር ግን ወደፊት
የምትመጣዋን ከተማ እንጠብቃለን።

15ስለዚህ ዘወትር የምስጋናን መሥዋዕት
ይኸውም ለስሙ የሚመስክሩ የከንፈሮ
ችን ፍሬ በኢየሱስ አማካይነት ለእግዚአብሔር

13፥13 ሉቃ9፥23፤ ዕብ11፥26 13፥14 ፊል3፥20፤ ዕብ11፥10፡ 27፤ 12፥22፡27 13፥15 ኢሳ57፥19፤ ሆሴ14፥2፤ 1ጴጥ2፥5

እናቅርብ። 16ደግሞም መልካም ማድረግ
ንና ያላችሁንም ከሌሎች ጋር መካፈልን
አትርሱ፤ እግዚአብሔር ደስ የሚሰኘው እንደ
ዚህ ባለው መሥዋዕት ነውና።
17ለመሪዎቻችሁ ታዘዙ፤
ተገዙላቸውም። ምክንያቱም እነርሱ
በብርቱ የሚያስጠይቃ ቸው ነገር
ስላለባቸው፣ ስለ ነፍሳችሁ ጉዳይ ይተጋሉ።
ስለዚህ ሥራቸውን በሐዘን ሳይ ሆን
በደስታ ማከናወን እንዲችሉ ታዘዟ ቸው።
አለበለዚያ አይበጃችሁም።
18ለእኛ ደግሞ ጸልዩልን። በሁሉም መን
ገድ በመልካም አኗኗር ለመኖር የሚናፍቅ
ንጹሕ ኅሊና እንዳለን እርግጠኞች ነን።
19በተለይም ወደ እናንተ በፍጥነት ተመልሼ
እንድመጣ ትጸልዩልኝ ዘንድ ዐደራ እላች
ኋለሁ።
20በዘላለም ኪዳን ደም የበጎች ታላቅ
እረኛ የሆነውን ጌታችን ኢየሱስን ከሞት

13፥16 ሮሜ12፥13፤
ፊል4፥18
13፥17 ቍ7፡24፤ ኢ
ሳ62፥6፤ሐሥ20፥28
13፥18 ሐሥ23፥1፤
1ተሰ5፥25
13፥19 ፊሞ22
13፥20 ዘፍ9፥16፤
17፥7፡13፡19፤
ኢሳ55፥3፤61፥8፤
ሕዝ37፥26፤
ማቴ26፥28፤
ዮሐ10፥11፤
ሐሥ2፥24፤
ሮሜ15፥33

13፥21 ሮሜ11፥36፤
2ቆሮ9፥8፤ፊል2፥13፤
1ዮሐ3፥22
13፥22 1ጴጥ5፥12
13፥23 ሐሥ16፥1

ያስነሣው የሰላም አምላክ፣ 21ፈቃዱን እንድ
ታደርጉ በመልካም ነገር ሁሉ ያስታጥቃ
ችሁ፤ ደስ የሚያሰኘውንም በኢየሱስ ክር
ስቶስ በኩል በእኛ ያድርግ፤ ለእርሱ እስከ
ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን፤ አሜን።
22ወንድሞች ሆይ፤ የጻፍሁላችሁ መል
እክት አጭር እንደ መሆኑ፣ የምክር ቃሌን
በትዕግሥት እንድትቀበሉ ዐደራ እላችኋ
ለሁ።
23ወንድማችን ጢሞቴዎስ እንደተፈታ
ታውቁ ዘንድ እፈልጋለሁ፤ ቶሎ ከመጣ፣
ከእርሱ ጋር ላያችሁ እመጣለሁ።
24ለመሪዎቻችሁ ሁሉና ለቅዱሳን ሁሉ
ሰላምታ አቅርቡልኝ። ከኢጣሊያ የሆኑ
ትም ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።
25ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን።

13፥25 ቈላ4፥18 13፥24 ቍ7፡17፤ሐሥ18፥2